

Sahte Bayrak: Verneda'dan Rambla'ya

written by Daniel Laspra | 20 de gener de 2024

Birkaç gün önce Shakespeare'in bir yazısına uygun olarak "Sahte Bayrak" terimi yeniden gündeme geldi, iyi bir oyun yazarı arkadaşımın işaret ettiği gibi söz konusu makale bana Marc Antony'nin Julius Caesar'a yaptığı konuşmayı hatırlattı, 17'sindeki saldırıların resmi versiyonuna bağlı kalmayı savunmak için mükemmel bir antiparantez, ancak şu ana kadar bildiklerimizle rahatlayabilir miyiz?

Bugün sahte bayrak operasyonunun ne olduğunu ve son 40 yılda anayasal rejim altında Katalan toplumunu nasıl etkilediğini açıklayacağız.

Kısaca özetlemek gerekirse, sahte bayrak, Menorcan korsanı Barceló'nun bir xabec kamışıyla Cap de la Nau'nun ötesindeki Cezayir krallığının teknelerini cezalandırdığı zamanları hatırlatan bir terimdir; bu, sözde dost bir gemi gördüğünden emin olan kurbanlara sürpriz bir şekilde saldırmak için teknenin bayrağını değiştirerek deniz trafiğini karıştırmaktı.

Geçen yüzyılda bu terim devletler tarafından yürütülen gizli operasyonlarla ilişkilendirildi, önce düşmanlıklara ilk girişen olmamayı haklı çıkararak savaşları başlatmak için casus belli elde etme yöntemleri olarak, daha sonra da bir sosyal veya ulusal grubun bastırılmasını haklı çıkarmak için yüksek etkili saldırılar gerçekleştirirken oluşan bir karşı isyan tekniği olarak, bu son anlam bizim durumumuzda bizi ilgilendiren anlamdır, hatırlamaya çalışalım.

1975'in ılık sonbaharında herhangi bir Perşembe günüydü, diktatör ölüm döşeğinde can çekişiyordu, mütevazı bir işçi mahallesinde insanlar işten eve dönüyor, akşam yemeğine gidiyor ya da Verneda kordonundaki çok sayıdaki barda bir şeyler içiyorlardı, bir anda birkaç spets, yaralılar,

çığılıklar, ölümler, devrilmiş arabalar, karakoldan gelen polisler kendi takdirlerine göre “teröristlere” ateş ettiler, sonunda beş ölü, düzinelerce yaralı, birkaç aile yok oldu ve kırk yıl süren bir sessizlik.

Bazılarınız bana geçiş döneminin kontrolsüz insanların zamanı olduğunu ve uzun zaman önce sona erdiğini, geçmişini karıştırmamanın daha iyi olduğunu ve gazete kütüphanesi bunun bir gaz patlaması olduğunu söylüyorsa, şimdi gidip Capità Arenas Caddesi'nde 18 kişinin ölümüne neden olan bir bomba olduğunu söylemeyeceğimizi ve böylece 70'ler boyunca ve 80'lerin başında şehirlerimizde meydana gelen “felaketlerin” bir listesini yapmayacağımızı söyleyeceksiniz.

Ancak gerçek şu ki, bu olayların sadece hiç durmadığını değil, aynı zamanda sosyal alarm senaristlerinin Katalonya'nın siyasi tarihini yeniden yazmaya karar verdikleri ölçüde gerçekleştiğini düşünmek için nedenler var. 1978 Scala vakası bir model olarak hizmet edecekti, sembolik bir binanın yangını, bazılarının rahatlaması ve diğerlerine örnek olması için yeni başlayan anarko-sendikalizme karşı en vahşi baskıyı serbest bıraktı.

0 kadar uzağa bakmanıza gerek yok, son yıllarda bazı “gerçekler” yeterince manşet oldu, genellikle gündemi koşullandırmak için her zaman şiddet içeren gösterilerle ilgiliydi. Artık bir toplumsal kargaşanın medyada yer bulması için nitelikli bir hedefe ihtiyaç duyuluyor; yani bir TV3 mobil ünitesini yakmak, bir siyasi merkeze saldırmak ya da uluslararası bir zirve sırasında Passeig de Gràcia'da camları kırmak vs. vs. Bunlar, İspanyol güvenlik güçleri mensuplarının kimliklerinin tespit edildiği ve hatta bazılarının mahkemeye çıkarıldığı vakalar olmasına rağmen, asla çözülemeyen iyi bilinen gizemlerdir.

Pek çok örnek var ama bazıları ders kitabı niteliğinde, yıl 2014, Avrupa seçimleri, PP Vilanova'da Bakan Montoro ve Sánchez Camacho ile bir etkinlik düzenlemeye karar verir,

Mossos Madrid'de güvenlik planını iletir, bir rota ve çevre belirler, bakanın arabasının başka bir yöne gittiğini gördüklerinde operasyon şefinin şaşkınlığı nedir ve bir de ne görsünler, onu şiddetli bir karşılama komitesi bekliyor. Failler araştırıldığında, birkaçının köy dışından geldiği ortaya çıkar ve en ilginç, içlerinden biri aşırı sağla bağlantısını gizleyemez ve onu açıkça ele veren bir vücut süsü takar.

Uzun yıllar boyunca Mossos'a verilen siyasi slogan, bir İspanyol gizli ajanı yakaladıklarında "soy compañero" kelimesinin söz konusu kişiyi otomatik olarak tüm sorumluluktan kurtardığı şeklindeydi, ancak çok ciddi bir şey her şeyi değiştirecekti.

Sözde Süreç'in siyasi dinamiği daha dramatik bir ortam yaratmayı hak etti, böylece hikaye anlatıcıları hedeflerine ulaşmak için çok daha fazla araca sahip oldular, herkes kötü bir şekilde Katalonya Operasyonu olarak adlandırılan şeyi biliyor, ancak Katalan politikacıların taciz edilmesi istenen etkileri yaratmadı, "Ev" e daha ileri gitmesi için yeşil ışık yakılmış olabilir mi?

Bir şeylerin yolunda gitmediğine dair ilk işaretler, eski içişleri bakanı Jorge F. Díaz ve Madrid medyası tarafından yürütülen ve ülkemizin İslamcılık için bir üreme alanı olduğuna işaret eden özel kampanyaydı, ancak tüm bunlarda herhangi bir gerçeklik payı var mıydı?

Son günlerde bazıları açıkça tüm Müslüman toplumunu İslamcılıkla ve bunun bir sonucu olarak cihatçılıkla karıştırmak istedi, aynı cemaatler bunu kabul ediyor ancak cemaatlerin üçte birinin Selefi olduğunu, Alevi monarşisinin bu konuda söyleyecek çok şeyi var gibi görünüyor. Fas'ın İspanya Devleti ile anlaşarak "kendi" imamlarının birçoğunu denetlediğini ve hatta bakımını üstlendiğini gösteren birçok işaret var, "sakallıların" teşviki dış kaynaklı ancak kontrol Madrid ve Rabat tarafından paylaşılıyor, en güvenilir kanıt eski imam Ziani'nin CNI tarafından sınır dışı edilmesidir,

2013'te bağımsızlığını ilan eden ve Batı toplumuyla uyumlu bir İslam'ı vaaz etmenin yanı sıra Fas toplumunun Katalan gerçekliğine gerçek bir yakınlaşmasını sağlayan Müslüman bir lider, gerekçe olarak "Devletin güvenliğini riske atıyor" ve DGED'in (Fas gizli servisleri) bir ajanı olduğu iddia edildi, sanki Katalonya'da imam olmak bir kötülükmüş gibi, sanki birçok imam açıkça ilgili Hükümetlerin rızasıyla Fas'tan "ithal" edilmemiş gibi.

Bu tez doğru olsaydı, radikal İslam'ın göçmenleri ve bu kökene sahip Müslüman Katalanları kontrol etmenin bir yöntemi olarak teşvik edildiğini görürdük, neyse ki Fas toplumu yeterince çoğulcu, ancak ne yazık ki tohum çoktan ekilmişti ve meyvesini verdi, bu da kısa süre içinde Katalonya'yı tüm eyalette en çok cihatçı tutuklunun bulunduğu ve çoğunluğu Mağrip kökenli olan bölge haline getirdi, ancak bu yeterli değildi.

2015'te cihatçıların İspanyol ajanlarına sızmasının, her zamanki vekilleri, hedefleri doğrulama karşılığında silah vaat eden aşırı sağcı unsurlar aracılığıyla lojistik sağlamaya kadar gittiği ortaya çıktığında, İspanyol Polisi cihatçıları Mossos tarafından soruşturuldukları konusunda uyardığında alarm verildi, Neo-Nazi'ye adli koruma sağlarken operasyon durduruldu, o anda birkaçımız kaşlarımızı kaldırdık, Mossos aniden zorlu bir düşmana sahip olduklarını biliyordu ve bu düşman evde oynuyordu, hedefler aynı olacaktı, ama Katalonya'da kaç tane uyuyan hücreleri vardı?

Bugün 17A saldırıları hakkında çok az şey biliyoruz, sadece Ripoll'ün son imamının bilinen bir Selefi olduğu, hüküm giymiş bir suçlu olduğu, serbestçe hareket ettiği ve 11M teröristleriyle bağlantıları nedeniyle İspanyol polisi tarafından yıllarca izlendiği biliniyor, asla onun yanlış bayrak saldırısı olduğunu söylemeyeceğiz ama ne yanlış gidebilir ki?

Gördüğünüz gibi Verneda'dan Rambla'ya uzanan uzun bir kan ve yalan yolu var. Hepimizin gerçeği bilmek için çalışmasının zamanı geldi çünkü geçmişin sessizliklerinin gölgeleri bugüne

dönüyor ve hepimizin birlikte hayalini kurduğu illüzyonun geleceğini tehdit ediyor, bir toplum için en değerli şey olan özgürlük içinde bir arada yaşamayı bozmalarına hiçbir şekilde izin veremeyiz. Bonizm tuzaklarına ya da ırkçılık damgasına düşmeyelim, nedenlerin daha somut olabileceği gerçeğiyle yüzleşmek için tehdidi bölümlere ayırmak ve izole etmek ve toplumsal barışı istikrarsızlaştırabilecek dış müdahalelerin kısa kesilmesi gerekir, çünkü sadece gerçek devlet yapılarıyla kökenimiz ne olursa olsun Katalanların güvenliğini savunabiliriz.

□ link:
<https://unilateral.cat/2017/08/30/falsa-bandera-de-la-verneda-a-les-rambles/>